

Đôi Ta

Hàn Mặc Tử

.....
Mà anh hay em trong tim đều rạn
Đều chôn sâu hình ảnh một người mơ
Bây giờ đây quẩn quít hiện bây giờ
Chỉ biết có đôi ta là đang sống
Đang cho nhau ngọt ngào và đang mộng
Cổ làm lơ không biết đến thời gian
Đến bông hoa tàn tạ với trăng ngàn
Đến những tình duyên chung quanh thất vọng
Nhiều hành tinh tan đi vì đã lỏng
Ôi muôn năm! Giấc mộng đã đời chưa ?
Lúc ấy sóng triều rên rỉ chưa bưa
Cứ nhắm mắt, cứ yêu nhau như chết
Cứ sáng sốt, tê mê và rũ liệt
Đừng nghe chi âm hưởng địa cầu đang
Vỡ toang ra từng mảnh, cả không gian
Cả thời gian, từ tạo thiên lập địa
Đều trộn trạo, điều hòa và xí xóa
Thành hư không như tình ái đôi ta .
Trong im lìm, lẻ loi trong dãy động,
Cũng hình như, em hỡi, động Huyền Không
Mà đêm nghe tiếng khóc ở đáy lòng,
Ở trong phổi, trong tim, trong hồn nữa .
Em cố nghĩ ra một chiều vàng úa,
Lá trên cành cành héo hắt, gió ngừng ru:
"Một mối tình nức nở giữa âm u,
Một hồn đau rã lãn theo hương khói,
Một bài thơ cháy tan trong nắng rọi,
Một lời run hoi hóp giữa không trung,
Cả niềm yêu, ý thơ, cả một vùng,
Hóa thành vũng máu đào trong ác lặn",
Đây là tất cả người anh tiêu tán,
Cùng trăng sao bàng bạc xứ Say Mơ
Cùng tình em tha thiết như văn thơ
Ràng rịt mãi cho đến ngày tận thế.